

eensstemmelse med de i det Foregaaende fastsatte Regler (§§ 14 ff.) Parterne bør derfor, hver for sit Vedkommende, sørge for at have de Oplysninger tilstede, som kunne erholde Indflydelse paa Resultatet, og navnlig bør Bonden fremlægge det Document, der oplyser de aarlige Udgifter af Gaarden, og Attester om de Personers Alder, til hvis Levetid der ved Beregningen skal tages Hensyn, ligesom Godseieren er forpligtet til at fremlægge de Kort og andre Documenter, som findes fornødne for at oplyse Gaardens Tilliggende.

Findes der imidlertid under Forretningen at mangle nogen Oplysning, som maa ansees nødvendig til sammes behørig Tilendbringelse og som ikke strax kan staaes tilstede, bestemmer Commissionen, hvilken af Parterne der har at tilvejebringe samme, og ansætter hertil et Continuationsmøde. Slige Continuationsmøder behøve ikke at holdes paa den tærede Gjenstand, men kunne ogsaa ansættes til et andet, for de Vedkommende beqvemt Sted.

Den Gaard, der er Gjenstand for Forretningen, bør saa nøiagtigt betegnes ved dens Nummer i Matriculen m. v., at ingen Tvivl, navnlig ved Tilglæsningen, i denne Henseende kan opstaae.

Saafrømt Godseieren og Bonden under Commissionens Møde blive enige om Købesummen og dens Betaling, kan vel en saadan Dverenskøbst, der tilføres Protocollen, gjøre videre Taxation m. v. unødvendig for Parternes Vedkommende (§ 28); men i Forhold til Panthaverne gjælder, hvad der ovenfor er bestemt (§ 29).

Skulde der under Forretningen opstaae retlige Spørgsmaal, af hvis Afgjørelse dens Udfald i det Hele eller for en Deel vil være afhængig, til Exempel om Gaardens Tilliggende, og en mindelig Dverenskøbst herom mellem Parterne ei kan tilvejebringes ved Mægling, da kunne vel Parterne, hvis de derom ere enige, lade Spørgsmaalet afgjøre ved Commissionens Kendelse; men i andet Fald bliver Sagen at henvise til Domstolene. Dog skal Commissionen, forsaavidt den dertil seer sig istand, strax fremme Forretningen med Hensyn til de flere Alternativer, hvorom der efter Lovens Bestaand kan blive Spørgsmaal, skjøndt

det vil beroe paa Retsfagets endelige Udfald, om og hvorvidt nogen af de saaledes trufne eventuelle Afgjørelser kommer til at træde i Kraft.

Efter Retsfagets Tilendbringelse ansættes en Continuationsforretning, hvorved det afgjøres, hvilket af de tidligere eventuelt bestemte Resultater der bør gjælde, eller hvorved den tidligere Forretning fuldføres eller forandres saaledes, som Retsfagets Udfald vil medføre.

§ 36.

Det Væsentligste af hvad der under Forretningen er passeret, navnlig hvilke der have givet Møde ved samme, de Momenter, paa hvilke Commissionens Beregninger og Ansættelser grunde sig, de ved mindelig Dverenskøbst eller Kendelse tilvejebragte Afgjørelser af enkelte opstaaede Spørgsmaal m. v., saavel som de Slutningsresultater, hvortil Commissionen kommer, besørjes af Formanden indført i Protocollen, der ved Forretningens Slutning bør oplæses, samt underskrives saavel af Commissionens Medlemmer som af de tilstedeværende Parter eller deres Befuldmægtigede. Er der om noget Punct, som Commissionen har at afgjøre, Meningsforskjellighed imellem dens Medlemmer, afgjøres Spørgsmaalet ved Stemmesfleerhed, og det Fornødne herom bemærkes i Protocollen.

Formanden har, inden 14 Dage efterat Begjæring derom er fremsat, at meddele enhver af Parterne eller Panthaverne en af ham bekræftet Gjenpart af den Protocollen tilførte Forretning. Saadan Udskrift udfærdiges paa ustemplet Papir imod en Betaling af 48 Rbfl. for Arket.

De fornødne Protocoller ville, forsynede med Indenrigsministeriets Autorisation, blive Formændene tilstillede uden Betaling. Naar de fuldstrevede Protocoller ei mere kunne ventes afbenyttede, blive de at indsende til Opbevaring i Ministeriets Archiv.

§ 37.

Dersom nogen af Parterne eller Prioritetshaverne ei er tilfreds med Taxationen, kan han indanke den for Dvertaxationscommissionen